

[Ole Bernt Henriksen]

Det bekræftes jo også glimrende i dette øjeblik, synes jeg.

Jeg sagde faktisk ikke, at ulandene var et luftforureningsproblem, men jeg sagde, de østeuropæiske lande var det, og at det egentlige problem i forbindelse med de østeuropæiske lande er, at de i deres store fattigdom ikke har råd til at gøre noget for miljøet. Det var faktisk det, jeg sagde, fru Margrete Auken.

Jeg er lidt ked af det, fordi en debat ikke vinder ved, at man er nødt til at gå op, fordi nogen hører fejl eller er i færd med at snakke. En debat vinder ved, at man hører efter, hvad andre siger – eventuelt oven i købet på bekostning af egen tale.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg ville sådan set heller ikke være gået op i anden omgang. Men nu vil jeg lige sige til den foregående taler fra Det Konservative Folkeparti, at det store problem faktisk ikke er spørgsmålet om, om de kunne betale. Nej, det store problem var, at de havde en forkert styreform, hvor staten både ejede firmaet og også skulle se efter miljøet.

Så skal jeg sige til de to dagsordener, at Fremskridtspartiet ikke kan – hvis vi mod forventning ikke kan skaffe flertal for vores eget – stemme for den af SF foreslåede motiverede dagsorden om dommedagsprofetier, klimakatastrofer og lignende. Vi kan heller ikke stemme for den af Socialdemokratiet foreslåede dagsorden, som dog er lidt mere moderat, men den er ret så farlig i det andetsidste afsnit, hvor man taler om økonomiske styringsmidler og om forslag om initiativer. Det er den, fordi vi jo har oplevet sådan noget som CFC-gasserne, hvor miljøministeren forventede at få 80 mio. kr. hjem og i stedet får 3 mio. kr., når regnskabet gøres op.

Vi stoler altså ikke rigtig på disse styringsmidler, og derfor må vi sige nej til den dagsorden også.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det var hr. Trøjborgs bemærkning om vanddampen, der forvirrede mig og desværre også gjorde, at jeg ikke helt fik hørt alle hr. Ole Bernt Henriksens ord. Nu vil jeg så svare hr. Trøjborg.

Vanddampen er en meget alvorlig drivhusgas, som indeholder det problem, at der kommer mere af den, når vi bruger vores egne udslip. Derfor kan man godt forklare den som en forstærkende virkning og dermed sige, at vi også har en medskyld dér.

Jeg håber nu, når vi kommer med en række konkrete forslag, at Socialdemokratiet vil gå ind og vise, at dette er alvor. Så skal jeg trække alt muligt i mig igen, men jeg bliver altså nødt til at nævne én ting, som jeg også godt kunne have sagt til miljøministeren, og det er den dér fortvivlede Storebæltsbro og motorvej. Miljøministeren kunne næsten ikke komme i tanker om noget mere urealistisk end at stoppe den. Jeg vil sige, at får vi ikke værre problemer stillet os, er det ærlig talt i småtingsenden. Der er ingen andre forhindringer end politisk afstumpethed. Der er ingen andre forhindringer, men det er ikke den absolut eneste i udlandet. Det kan være, nogle vil grine af sådan noget, men det har vi vel prøvet før, og det kan vi vel godt overleve. Vi vil oven i købet opnå, at vi ville have nogle flere penge.

Miljøministeren sagde efter sit svar til hr. Jes Lunde om, at hun ikke kunne komme i tanker om noget mere urealistisk, i den følgende sætning, at problemet var, at vi ikke havde nogen penge. Nej, nu overdriver jeg. Men hun syntes, det var fuldstændig urealistisk at stoppe motorvejsbyggeriet på Storebælt. Det er faktisk ret nemt i forhold til mange af de ting, vi skal.

Jeg vil sige, at når vi ikke magter at løse det problem – og det være sagt til både regeringen og til Socialdemokratiet – så er det, at det går ud over den folkelige opbakning, og så tror folk ikke på os. Det synes jeg er det værste af de problemer, vi står over for, at vi, når det kommer til stykket, går i brædderne for selv så små problemer som at stoppe et projekt, der ikke engang er skrevet kontrakt om.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg var glad for de bemærkninger, miljøministeren havde til mine mere principielle betragtninger om vækst og sådan noget. Jeg forstod, at vi var ret tæt på hinanden og tænkte ret ens om dette, at vi har brug for at få opstillet et kvalitativt nationalregnskab, at vi har brug for at snakke om kvalitativ vækst i stedet for gammeldags vækst. Det fornemmer jeg vi er enige om. Det synes jeg er godt.